

Omvalg er et smidigt og bøjeligt System, som afpasses og virker naturligt i Overensstemmelse med hvert Lands politiske Situation for den givne Tid. Jeg tror, de Erfaringer, man har høstet i disse to Lande, tale til Fordel for Systemet.

Maa jeg i denne Sammenhæng gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), som ogsaa bekæmpede det frie Omvalgssystem. Ærede Medlemmer ville imidlertid have lagt Mærke til, at han gjorde det ud fra en Begrundelse, som var stik modsat den, det ærede Medlem fra Ringkøbing fremførte. Det ærede Medlem fra Ringkøbing anvendte den Begrundelse, at det ikke vilde virke samlende, men tværtimod splittende. Det ærede Medlem fra Nørresundby havde en helt anden Frygt, nemlig den, at det skulde virke systematiserende, regulerende, at Partiledelsen skulde faa Haand i Hanke med det hele, og at det altsammen skulde virke overmaade samlende. Jeg tror, de Oplysninger, jeg har givet, ville gøre det Indtryk, at man ikke paa Forhaand kan sige, at der er Fare for nogen af Delene. I enkelte Tilfælde, under Forhold som i Frankrig, virker det samlende, i andre Lande, under Forhold som i Norge, virker det frigørende, befrier for Tvang. De Farer, som det ærede Medlem fra Nørresundby saa ved dette Valgsystem, have, saa vidt jeg ser, ikke vist sig noget Sted, hvor man har anvendt det.

Imidlertid er alt dette ikke de afgørende Ting, det, hvorom Slaget vil komme til at staa under Forhandlingerne angaaende denne Valglov. Det egentlig afgørende er Spørgsmaalet om, hvorvidt den Fremgangsmaade, det ærede Medlem anbefalede, ikke er egnet til een bestemt Ting: at hindre, at dette Forslag nogen Sinde træder ud i Livet. Det, det ærede Medlem anbefalede, var at gaa den begrænsede Grundlovsændrings Vej og knytte Valgkredslovens Skæbne til en saadan begrænset Grundlovsændring. Den Vej har det ærede Medlem fra Ringkøbing to Gange forsøgt som Konseilspræsident. Begge Gange er den glippet for ham. Nu havde han ganske vist opfundet en Metode, han den Gang ikke anvendte, en ny Metode med Hensyn til Behandlingen af de kongevalgte Medlemmer af Landstinget. Det er ejendommeligt at se, at det ærede Medlem ikke fandt denne Metode egnet til Anvendelse den Gang, han selv stod med Forslagene. Det kunde interessere mig at vide, hvorfor det ærede Medlem ikke den Gang prøvede den, naar han synes, Meto-

den er saa overordentlig god. Men i alt Fald mener jeg, at vi andre maa sige, at den Vej kunne vi ikke gaa. Den Fremgangsmaade overfor Landstingets kongevalgte Medlemmer, det ærede Medlem tænker sig anvendt, forekommer mig ganske umulig. Det, der synes mig at præge den, er, at den er for indviklet, for behændig, jeg ved ikke, om jeg tør sige for udspekuleret. Det er en Fremgangsmaade, som jeg ikke tror, der er nogen som helst Mulighed for at komme frem ved. Og det synes mig, at den paa en beklagelig Maade viser og afslører den Dobbeltthed i det ærede Medlems Politik, som i de senere Aar synes at være bleven ligesom hans anden Natur. Den er ligesom udspekuleret i 2den Potens.

Det, det ærede Medlem anbefaler, er først at træffe en Slags Aftale med dem deroppe i Landstinget om, at de skulle gaa ind paa en Overenskomst om en Grundlovsændring og en Valgkredslov, og saa skal Forudsætningen være, at der foretages en Opløsning, men ved denne er den første Betingelse, at Regeringen lader de samme kongevalgte komme ind igen. Og ikke nok dermed, det skal oven i Købet foregaa paa en højst besynderlig Maade, de skulle bekræftes i deres Stilling ved en kongelig Resolution bagefter. Det vil sige, at naar denne Bekræftelse har fundet Sted, vil der ikke være noget Menneske i Landet, som ved, om de kongevalgte have været opløste eller ikke have været opløste. Hvis det ærede Medlem havde anvendt den Fremgangsmaade i sin Tid og havde gennemført den med Held, kunde han bagefter rejse over til Ringkøbing og sige til sine Vælgere stoltelig: Se, nu har jeg opløst de 12 kongevalgte. Men i Landstinget vilde de 12 kongevalgte sidde og sige: Vi have ikke været opløste, vi have været Medlemmer hele Tiden. Spørgsmaalet vilde være uafgjort, det vilde være umuligt at komme paa det rene med, hvad der var sket. Spørgsmaalet vilde have været levende, som det var i Forvejen. Derfor er det meget forstaaeligt, at det ærede Medlem ikke fulgte den Vej den Gang han selv havde Magt til at følge den, og jeg tror ikke, det er noget Venneraad, han nu giver Regeringen ved at anbefale den denne Fremgangsmaade. Det er min Mening, at ingen anden Konseilspræsident end det ærede Medlem vilde kunne tænke sig at anvende den Fremgangsmaade overfor Landstinget, og det er tillige mit Indtryk, at det er fuldkommen umuligt at opnaa en Overenskomst med Landstinget om, at det skulde være